ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.—ΕΤΟΣ ΙΖ'.—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7643
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 219 — Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
1
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937
Σελήνη 16 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 7.13' Δύσις 5.08'. Βασιλείου τοῦ Μεγάλου

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ, ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

Τὸ λῆξαν ἔτος 1936 ἦτο πολυσιότατον τόσον εἰς ἐσωτερικὰ ὅσον καὶ εἰς Διεθνῆ γεγονότα, ἰδιαιτέρως δὲ διὰ τὴν Ἑλλάδα ὑπῆρξεν ἱστορικὸν καὶ θὰ παραμείνῃ ὡς τοιοῦτον εἰς τὴν μνήμην ὅλων μας.

Εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἔτους τῆς πρώτης ἡμέρας του, ἔχοντες πλέον εἰς τὸν ἔνδοξον Ἑλληνικὸν θρόνον τὸν Σεπτὸν Ἄνακτα Γεώργιον τὸν Β'., ἐστηρίξαμεν εἰς αὐτὸ πολλὰς ἐλπίδας διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς γενικῆς καταστάσεως καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς καλλιτέρου μέλλοντος διὰ τὸν λαὸν καὶ τὸ Ἔθνος. Καὶ εὐτυχῶς εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ αἱ ἐλπίδες μας δὲν διεψεύσθησαν. Ἀπὸ τοὺς πρώτους μῆνας του, παρὰ τὸ κρίσιμον τῆς Διεθνοῦς καταστάσεως καὶ τὰς ἐπικλήσεις τοῦ Στέμματος πρὸς τὸν πατριωτισμὸν τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν, ἡ συναλλαγὴ καὶ τὰ πάθη ἑνὸς κακοῦ παρελθόντος τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησεν ὁ ἀχαλίνωτος κομματισμὸς δὲν ἐπέτρεψαν τὴν συμφωνίαν τῶν τότε ὑπαρχόντων κομμάτων καὶ τὸν σχηματισμὸν κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως. Μακραὶ καὶ ἀτέρμονες συζητήσεις τῶν κομμάτων ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ ἐπελθὼν ἐν τῷ μεταξὺ θάνατος πέντε ἀλληλοδιαδόχως πολιτικῶν ἀνδρῶν, ἐπιφανειακῶς ἐδημιούργησεν τὸν φόβον ἐπικειμένης κρίσεως τῶν ἐσωτερικῶν μας πραγμάτων, ἀλλ' ἡ ἀμέριστος λαϊκὴ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως καὶ τὸν διαδεχθέντα εἰς τὴν προεδρείαν τῆς Βασιλικῆς κυβερνήσεως τὸν ἀείμνηστον Δεμερτζῆν κ. Ἰωάν. Μεταξᾶν συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ διαλυθοῦν ἀμέσως οἱ πρῶτοι ἐπιφανειακοὶ φόβοι καὶ νὰ καταδειχθῇ ὅτι ἡ Ἑλλὰς συντόμως θὰ βαδίσῃ τὴν ὁδὸν τῆς ἀνορθώσεως. Εἰς τὸ εὐοίωνον ὅμως αὐτὸ σημεῖον μία κηλὶς ἀπέμενεν: Ἡ ὕπαρξις τοῦ σεσαθρωμένου κοινοβουλευτισμοῦ καὶ ἡ σατανικὴ ἀνάπτυξις καὶ δρᾶσις τῆς προπαγάνδας τῶν πρακτόρων τῆς Γ'. Διεθνοῦς, ἡ ὁποία μετὰ τὸ γνωστὸν πρωτόκολλον τῶν κομμουνιστῶν μὲ ἕνα τῶν πολιτικῶν κομμάτων ἔτεινε νὰ φέρῃ τὴν κατάστασιν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω καὶ ὁδήγει τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ χεῖλος τῆς καταστροφῆς.

Ἀπὸ τὸν σοβαρώτατον αὐτὸν κίνδυνον, ὅστις διεγράφετο σαφῶς, ἔσωσε τὴν χώραν ἡ πατριωτικὴ χειρονομία τῆς Α. Μ. καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου κ. Μεταξᾶ διὰ τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου. Τὸ συντελεσθὲν Ἐθνικὸν τοῦτο γεγονὸς εἶναι κυρίως ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον δικαίως χαρακτηρίζεται τὸ 1936 ὡς ἔτος ἱστορικὸν διὰ τὴν χώραν μας.

Εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἑπομένης ἐδικαιώθησαν πλέον αἱ ἐλπίδες τὰς ὁποίας ἐστηρίξαμεν διὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας του. Ἡ παρένθεσις τοῦ ἐθνικοῦ διχασμοῦ τὴν ὁποίαν εἶχε ἀνοίξῃ ἡ συναλλαγὴ καὶ ἡ διαμάχη τῶν τότε κομμάτων ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν, ἔκλεισεν ὁριστικῶς καὶ ἕνας νέος ἀναδημιουργικὸς ἄνεμος ἔπνευσεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ κράτος τοῦ δικαίου ἀπεκατεστάθη πλήρως καὶ ὁ λαὸς κατηγανακτημένος ἀπὸ τὸ παρελθὸν εὑρέθη ὁμόθυμος παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἐθνικῆς κυβερνήσεως καὶ πρωτοπόρος τῆς προσπαθείας τοῦ νέου Κράτους. Ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἄνακτος καὶ τὴν φωτεινὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ νέου Κράτους ἕνας νέος ρυθμὸς ἐπεκράτησεν εἰς τὴν χώραν καὶ ἤρχισε ἕνας πραγματικὸς ὀργασμὸς ἀναδημιουργικῆς ἐργασίας. Αἱ πολεμικαὶ μας δυνάμεις ἀνεδιοργανώθησαν, ἡ κοινωνικὴ Πρόνοια ἐλειτούργησεν πραγματικῶς, ὁ ἐργάτης καὶ ὁ ἀγρότης εὗρον τὴν θέσιν των εἰς τὸ νέον Κράτος, ὁ βιομήχανος καὶ ὁ ἔμπορος συνησθάνθη τὰς ὑποχρεώσεις του καὶ ἐν γένει ἡ κατάστασις ἐσημείωσεν σημαντικὴν βελτίωσιν ἀποκατασταθέντος τοῦ ἀπροσώπου Κράτους τοῦ δικαίου.

Λόγῳ τῆς κρίσεως τῶν Διεθνῶν ἀγορῶν τροφίμων ἐπῆλθεν ὕψωσις τοῦ τιμαρίθμου τῆς ζωῆς, ἡ ὁποία ὅμως χάρις εἰς μίαν πραγματικὰ θετικὴν προσπάθειαν τῆς κυβερνήσεως ἦτο ἐλαφρὰ ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἄνοδον τοῦ τιμαρίθμου εἰς τὰ ἄλλα Κράτη. Νομισματικῶς ἡ Ἑλλὰς ἠκολούθησεν, ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου ἰδίᾳ καὶ ἐντεῦθεν, ἕνα σύντονον ρυθμὸν καὶ ἐπέτυχεν πλήρη σχεδὸν νομισματικὴν σταθερότητα ἀνθ' αὐ-

Τέλος ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς χώρας ὑπῆρξεν σταθερὰ συσφιχθέντων ἔτι μᾶλλον τῶν φιλικῶν δεσμῶν μας μετὰ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν.

Ἀπὸ ἀπόψεως Διεθνῶν γεγονότων τὸ 1936 ὑπῆρξεν τὸ ἐπικινδυνοδέστερον ἔτος. Κατ' αὐτὸ ὁ Διεθνὴς ὁρίζων ἐθολώθη πλειστάκις καὶ ὁ κίνδυνος ἑνὸς νέου πολέμου ὑπῆρξεν συνεχής. Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ Αἰθιοπικοῦ, ἀλληλοδιαδόχως ἡ ἐπαναφορὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς στρατιωτικῆς θητείας εἰς Γερμανίαν, ἡ κατάληψις τῆς Ρηνανίας, ἡ Γαλλο-Σοβιετικὴ Συμμαχία καὶ τέλος τὸ ἤδη ὑφιστάμενον Ἱσπανικὸν ζήτημα καὶ τὸ ἀποικιακὸν τοιοῦτον ἠπείλησαν τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης καὶ διὰ τὴν ὁποίαν δὲν δύναται ἀκόμη νὰ λεχθῇ σοβαρῶς ὅτι ὁ κίνδυνος παρῆλθεν.

Τέλος ἕτερο σημαντικὰ γεγονότα ὑπῆρξαν ὁ θάνατος δύο Βασιλέων, τοῦ Γεωργίου τοῦ Ε' τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ Φουὰτ τῆς Αἰγύπτου ὡς καὶ ἡ παραίτησις τοῦ Ἐδουάρδου τοῦ Η'. ἀπὸ τὸν θρόνον τῆς μεγαλυτέρας Αὐτοκρατορίας τοῦ κόσμου καὶ ἡ ἀνάρρησις εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἀγγλίας τοῦ τρίτου κατὰ σειρὰν Βασιλέως ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΝΕΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Ἕνα ἐρωτηματικό... ψυχρὸ σημάδι τοῦ σκεπτικισμοῦ σχηματίζεται στὴ σκέψη, ἰχνογραφημένο ἀπ' τοὺς ἀτμοὺς ἀνεκπληρώτων πόθων καὶ προσδοκιῶν, τώρα ποὺ ἡ ἄπειρη ἔννοια τοῦ χρόνου ἀγκαλιάζει ἕνα νέο νούμερο ποὺ ἐνσαρκώνει τὰ νέα ὄνειρα, τὶς νέες προσδοκίες, τὶς ὁποῖες πέρνοντας ἡ χίμαιρα, τῆς στολίζει μὲ πλουμιστό, καὶ ὁλόλαμπρο φόρεμα τῆς ἐλπίδας, καὶ φτιάνει ἴνδαλμα φανταστικό, ποὺ θὰ γίνῃ ὁ ἐκπορευτὴς ἠθικῆς ὑποστηρίξεως γιὰ τὴν ἀνθρώπινη ψυχή, καὶ ὁ χορηγητὴς λίγης δροσιστικῆς χαρᾶς σ' αὐτή, στὸ κουραστικὸ τὸ διάβα τῆς ζωῆς.

Νέον ἔτος... ζητῶντας ἡ ἀνθρώπινη ψυχὴ τὸ αἰώνια ἄφθαστο ἀγαθό, τὴν εὐτυχία προσπαθεῖ νὰ πλανευθῇ μὲ τὴν προσδοκία, δημιουργῶντας μορφὴ ἐλπιδοφόρα στὴν ἄσχετη ἔννοια, τοῦ αἰωνίου μὲ τὰ πλάνο χρωστῆρα τῆς φαντασίας.

Μία ἀλλαγὴ στὸ κύλισμα τῆς ζωῆς, ἕνας σταθμός, μιὰ πνοὴ ἀνακουφίσεως στὴν ἐξάντληση ἀπὸ τὴν ἀδιάκοπη πάλη, μιὰ συνθήκη μὲ τὴν ἀνίκητη δύναμι τῆς ἀνάγκης χρειάζονταν καὶ νά! Βρέθηκαν ὅλα μὲ τὸ χάραγμα ἑνὸς ἀριθμοῦ.

Νέος ἀριθμὸς στὸ ἄλμπουμ τοῦ χρόνου... καὶ τὰ ἀρώματα τῆς ἥβης καὶ τῆς νειότης οἱ χάρες ζυγώνουν τὴν νηπιότητα, ὅμως καὶ σ' αὐτὲς τὸ ἠχολόγημα τοῦ φθινοπώρου φθάνει καὶ τὰ γεiρατιὰ γέρνουν ἀκόμα στὸ χάσμα τῆς αἰώνιας φθορᾶς.

Νέον ἔτος... Στὸ ἄκουσμα αὐτοῦ τοῦ ἤχου ὁ ἐνθουσιασμὸς σκορπίζει ἠλεκτρισμὸ χαρᾶς στὸν ψυχικὸ κόσμο, ἀναγαλιάζει ἡ καρδιὰ καὶ ξεσπᾶ σὲ αὐθόρμητο ἀλλαλαγμό. Φωνές, γλέντια τραγούδια, προσφορὰ γλυκισμάτων καὶ δώρων καὶ τόσα ἄλλα δείγματα χαρᾶς. Ἀλλ' ἄρα γε γιατὶ ὅλα αὐτά; μήπως στὸ νέο ξετύλιγμα τοῦ χρόνου πρόκειται ν' ἀλλάξῃ ἡ πορεία τῆς ζωῆς; ἢ θὰ σβύσῃ ἡ δυστυχία, καὶ ὁ πόνος θὰ πάψῃ νὰ σμιλεύῃ κακότεχνα τὴν ἄθλια ὕπαρξή του στὰ πλάσματα; μὴ ἡ μοῖρα θὰ πάψῃ νὰ προσβάλῃ τὰ ἀπαίσια δράματά της στὴ σκηνὴ τῆς κακοτυχιᾶς;... ὄχι... ἀλλὰ ἡ γλυκειὰ κληρονομία τῆς Πανδώρας, ἡ θεία ἐλπίδα ἀφίνει τὴ γλυκειὰ πνοή της, σ' αὐτὴ τὴν εὔκαιρη φάση τῆς ζωῆς νὰ ἔλθῃ στὴ βασανισμένη ἀνθρωπότητα καὶ νὰ σκορπίσῃ τὸ παραδεισένιο ἄρωμα τῆς αἰσιοδοξίας, νὰ σταλάξῃ βάλσαμο στὶς πληγὲς ποὺ ἀνοίγει ὁ πόνος, νὰ διαλύσῃ τὰ σύννεφα τῆς θλίψεως, νὰ συγκεράσῃ μὲ τὴ γλύκα της, τὸ ποτῆρι τῆς πίκρας, νὰ φέρῃ ἠθικὴ ἄνοιξη στὶς γερασμένες ἀπ' τὴ χειμωνιὰ τῆς ἀπογοητεύσεως ψυχές.

Νέον ἔτος... Κι' ἡ αἰσιοδοξία ραντίζει μὲ ροδοπέταλλα τὴν πύλη τῆς ἀοριστίας ποὺ ἀνοίγει ὁ νέος χρόνος.

Ἡ λησμονιὰ βιασμένη ἀπ' τὸν ἐνθουσιασμὸ σκέπασε τὶς πληγὲς τοῦ πόνου καὶ ἔσβυσε τὶς σπαραχτικὲς ἐντυπώσεις τῶν δραμάτων τῆς μοίρας. Ἡ χαρὰ συνεπαίρνει τὴν ψυχὴ στὴ χώρα τῆς φαντασίας.

Μὰ ἀλλοίμονο τὰ ὄνειρα καὶ ἡ φαντασμαγορίες τῆς χαρᾶς διαρκοῦν τόσο λίγο!...

Αὔριο, μέσα ἀπ' τὰ ἀπομεινάρια τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ παραληρήματος θὰ ξεπροβάλῃ τεράστιο τὸ σημάδι τῆς ἀμφιβολίας καὶ αὐθόρμητα θὰ ἀνεβῇ στὰ χείλη ἡ φράσις τῆς αἰωνίας ἀναμονῆς: «Νὰ ἴδοῦμε τί θὰ

ΔΙΗΓΗΜΑ

ΚΑΒΟΝΤΟΡΟΣ

ΤΟΥ κ. Γ. ΣΑΚΚΑ

—Χοντρὸς κάβος μωρὲ Δημητρό, μοὔλεγε πάντοτε ὁ καπετὰν Μικρούλης, σὰν ἀγναντεύαμε τὸν κάβο-ντόρο ἀπὸ τὰ μπουγάζια. Χοντρὸς κάβος καὶ δολερός. Ὕπουλος σὰ γυναῖκα. Πόσους καὶ πόσους δὲν ἔχει ρίξει στοὺς βράχους του. Πόσους καὶ πόσους δὲν ἔχει ἀφανίσει...

Καὶ ἔδινε ὁ καπετὰν Μικρούλης τὶς στερνὲς παραγγελίες του στὸ πλήρωμα ὄρθιος μὲ τὸ διάκι στὰ σκέλια. Τὸ μάτι του ἔπαιζε ζερβόδεξα μὴν τύχει καὶ τὸν γελάσουν τὰ σημάδια. Δεξιά του ὁ Ἀράπης ἄγριος ἀνοιγόκλεινε τὸ μάτι του σὰν κύκλωπας καὶ ἀριστερά του ἡ Ἄντρο λαγασμένη πάντα στὸν ἀφρὸ τῶν κυμάτων. Καὶ ὁ καπετὰν Μικρούλης μὲ τὴ μπενζίνα του καβατζάριζε πολλὲς φορὲς τὸ χρόνο τὸν μεγαλλίτερο κάβο τοῦ Αἰγαίου.

Ἦταν ἕνας ἀγαθὸς ἄνθρωπος μὲ τὴν ἁπλῆ καρδιὰ τοῦ νησιώτη. Ἡ μόνη ἔγνοια του ἦταν τὸ καράδι του. Κι' ἡ ὄμορφη γυναῖκα του ἡ Θυμιούλα,—ἡ Θυμιούλα μιὰ παχουλὴ Καρυστινὰ ποὺ ἔμοιαζε μὲ γοργόνα—μοὔλεγε πολλὰ γιὰ τὴ γυναῖκα του ὁ καπετάνιος μας καὶ σ' ὅλα αὐτά, ἄφηνε νὰ φαίνεται ἡ ἀγάπη του ποὺ εἶχε γι' ἐκείνη. Ὅταν ξεκινούσαμε ἀπὸ τὸ Βόσπορο καὶ τὸ καράβι ἔβαζε ρότα μὲ τὸ μπούσουλά του, ἐμεῖς καθισμένοι πλώρα ἢ πρύμα μὲ τὸν καπετὰν-Μικρούλη, ἀκούγαμε τὶς ἱστορίες τῆς ἀγάπης του μὲ τὴ Θυμιούλα. Μᾶς ἔλεγε πῶς τὴν ἀγάπησε ἀπὸ μικρή, πῶς τάφτιαξε μαζί της καὶ πῶς τὴ ζήτησε σὲ γάμο. Πῶς ἔχτισε τὸ πρῶτο καΐκι του, αὐτὴ τὴ μπενζίνα ποὺ δουλεύαμε μεῖς καὶ κουβαλούσαμε λακέρδα ἀπὸ τὴν Πόλη. Τώρα πάλι λογάριαζε νὰ χτίσῃ καὶ δεύτερο καΐκι. Νὰ εἶναι πλώρη-πρύμα τὸ ἴδιο χυτὸ μὲ γερὲς μάσκες. Ἕνα καΐκι ὄμορφο ποὺ νὰ μὴ τἄχει χτίσει ἄλλος ταρσανὰς στὴν Σύρα ἢ τὸ Γαλαξείδι. Μπροστὰ στὸ μπαστούνι του θάβαζε γοργόνα ὁλόχρυση μὲ ξέπλεκα μαλλιὰ καὶ γυμνὰ τὰ στήθεια. Τὰ χέρια της νὰ εἶναι ἁπλωμένα στὴ θάλασσα νὰ τὴν παρακαλεῖ πάντα. Πάντα ὅπως ἔκανε ἡ Θυμιούλα του, ὅταν αὐτὸς ἔλειπε στὰ ταξίδια.

Τὸ μάτι του ἔπαιζε ζερβόδεξα καὶ πάντοτε φώναζε σὰν μπαίναμε στὸ στενὸ τοῦ καβοντόρου.

—Χοντρὸς κάβος μωρὲ Δημητρό.. Χοντρὸς κάβος καὶ ὕπουλος σὰν γυναῖκα.

* * *

Ὕστερα ἀπὸ τρία χρόνια ταξίδευα ξανὰ γιὰ τὴν Πόλη. Μ' ἕνα ἰταλικὸ ψαράδικο ἀπὸ κεῖνα ποὺ κάνουν τὸ κατ' εὐθεῖαν ταξίδι Μεσσήνα—Πόλη. Ἦταν παραμονὴ πρωτοχρονιᾶς. Ὁ καβοντόρος ἔξω μαινόταν. Τὰ μπουγάζια ἄφριζαν καὶ ἔφερναν κατεβασιὲς πολλὲς καὶ ἡ Ὄχη πρὸς τὴν Κάρυστο εἶχε χωθεῖ σ' ἀπέραντη κάπνα.. Δέκα κομμάτια ἄλλα ἦσαν μποδισμένα ἐκεῖ τῶνε πίσω ἀπὸ τ' ἄλλο ἀραγμένα μουστάκι στὴν ἐντραμουντάνα. Τρεῖς φορὲς προσπαθήσαμε ν' ἀνεβοῦμε τὸ στενὸ καὶ τρεῖς φορὲς γυρίσαμε πίσω. Ὁ καιρὸς ἦταν ἄγριος. Καὶ ὅλοι προτιμήσαμε τὸ πόδισμα παρὰ νὰ κάνουμε τραβέρσο.

Πήραμε ἄδεια καὶ βγήκαμε στὴ στεριά. Μαζὶ μὲ δυὸ Ἰταλιάνους. Θέλαμε νὰ χαροῦμε τὴν ἅγια μέρα ποὺ ξημέρωνε νὰ νιώσουμε Ἑλληνικὸ καινούργιο ἔτος. Ἡ κίνησις ἦταν ζωηρή. Καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς μικροπολιτείας ἑτοιμάζονταν γιὰ νὰ γιορτάσουν τὴ γιορτὴ τοῦ καινούργιου χρόνου.

Ἐμεῖς τὸ ρίξαμε στὸ πιοτό. Σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς πολλοὺς καφενέδες τῆς παραλίας.

Στὸ διπλανὸ τραπέζι ἀνεκάλυψα μιὰ γνώριμη μορφή. Τὸν καπετὰν-Μικρούλη. Ἀξούριστον, ἀδύνατον, χλωμόν, γερασμένον κατὰ δέκα τοὐλάχιστον χρόνια.

—Ἔ καπετὰν Μικρούλη πῶς ἦταν κι' αὐτό, τὸν ρωτάω.

—Ποδισμένος ὅπως καὶ σεῖς μοῦ ἀπαντᾷ μὲ ξερὰ λόγια.

Θυμήθηκα τότε τὰ ὄνειρά του, τὴ Θυμιούλα του. Καὶ θέλησα νὰ τὸν ρωτήσω.

—Τί γίνεται ἡ καπετάνισα; τὸ καΐκι;

Χαμογέλασε ὁ θαλασσινός. Κι' ὕστερα τὸ μοῦτρο του κατσούφιασε καὶ πῆρε θλιμμένη ὄψη.

—Καλά...καλά... μοῦ λέει γρήγορα. Καὶ σηκώθηκε νὰ φύγῃ. Σηκώθηκα καὶ πῆγα στὸ τραπέζι του. Τὸν κάλεσα νὰ κάνουμε παρέα. Ἀρνήθηκε ὅμως μ' ἐπιμονή. Καὶ φεύγοντας

—Δὲν κάνω ἐγὼ μὲ Ταλιάνους παρέα... μοῦ λέει. Σαλτάρω κι' ὅλας στὴ στιγμή...

—Βρὲ ἄμαν τοῦ φωνάζω. Θὰ περάσῃς μὲ τέτοιο καιρὸ τὸ στενό; Θὰ σὲ πάρ' τὸ ρεῦμα...

ἐγώ... μοῦ πέταξε πάλι ξερὰ καὶ σάλταρε καὶ πήδηξε σ' ἕνα μεγάλο καΐκι.

Ἄκουσα κάτι γρήγορες διαταγὲς καὶ σὲ λίγο τὸν ἀργάτη ποὺ δούλευε γιὰ νὰ σηκώσουν τὸ σίδερο οἱ ναῦτες...

—Βρὲ μπᾶς καὶ τρελλάθηκε ὁ καπετὰν Μικρούλης σήμερα; ρώτησα δυὸ τρεῖς ἄλλους καπεταναίους.

—Ἄς τον κι' ἔχει πάθει κάζα ὁ φουκαρᾶς, μοῦ λέει ἕνας.

—Βρῆκε τὴ γυναῖκα του μὲ ἄλλονε, μοῦ λέει ἄλλος. Τὴν ὥρα ποὺ ἔμπαινε σπίτι του ποὺ γύριζε ἀπὸ ταξίδι.

Πληρώσαμε καὶ βγήκαμε ἔξω ἀπὸ τὸν καφενέ. Τὸ καράβι ἄρχισε νὰ βάνει ἐμπρὸς καὶ σιγὰ σιγὰ νὰ τραβιέται ἀπὸ τὴν κόστα. Ὁ καπετὰν Μικρούλης, ἀγριεμμένος καθόταν στὸ κάσσαρο καὶ κρατοῦσε τὸ διάκι.

Ἔτρεξα καὶ μπῆκα σ' ἕνα καΐκι. Βγῆκα μπροστὰ στὸ μπαστοῦνι.

—Μὰ τ' ἀποφάσισες στὰ σοβαρά; τοῦ φωνάζω. Θὰ περάσῃς μὲ τέτιο καιρὸ τὸν κάβο;

—Ἔχω περάσει φουρτοῦνες ἐγώ... μοῦ φώναξε μὲ ὀργὴ καὶ μῖσος.

Καὶ πέρασε ἀπὸ μπροστά μου ἄγριος καὶ ὑπερήφανος μαζὶ κρατῶντας τὸ διάκι. Τὸ καράβι του ἦταν ἐκεῖνο ποὺ λογάριαζε νὰ χτίσει. Μπροστὰ καὶ πίσω τὸ ἴδιο χυτὸ μὲ γερὲς μάσκες. Στὸ μπαστοῦνι του εἶχε γοργόνα ὁλόχρυση μὲ ξέπλεχα μαλλιὰ καὶ γυμνὰ στήθια... Ἦταν ἀτόφια ἡ Θυμιούλα του μὲ ἁπλωμένα τὰ χέρια...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΚΚΑΣ

ΔΩΡΕΑΝ ΜΠΟΥΝΑΜΑΔΕΣ Σ' ΟΛΟΥΣ

Μέσα στὴν τόση τὴ χαρὰ καὶ μέσ' τὴ φκαρία
Κι' ὁ Ἄη Βασίλης ἔρχεται ἀπὸ τὴν Καισαρεία
Δὲν φέρνει δῶρα ὁ φουκαρᾶς
γιατὶ τοῦ λείπει ὁ παρᾶς.
Γι' αὐτὸ καὶ ὁ «Τηλέγραφος» θερμῶς παρακληθείς,
δῶρα χαρίζει κι' ἀπ' αὐτὰ ἂς πάρῃ ὁ καθείς.

Στὸ φίλο μας τὸ Δήμαρχο, ὅπου γιορτάζει τώρα,
ἐφέτο θὰ προσφέρουμε ἐν ἀφθονίᾳ δῶρα.
Γιὰ πρῶτο τοῦ χαρίζουμε μιὰ διτσούλα πρώτης
κι' ἂς εὐχηθοῦμ' ἀπὸ καρδιὰ γρήγορα καὶ δεσπότης.

Εἰς τὸ γνωστὸ τὸ Σύμβουλο ΦώτηΠαλαιολόγου
διὰ πορτ' μπονὲρ προσφέρουμε δυὸ πέταλα ἀλόγου
καὶ στὸ δεινὸ μας μαχητὴ τὸ Μῆτσο Θεοφίλου
ποὺ χρόνια ἀγωνίζεται ὑπὲρ τοῦ ὡραίου φύλου,
γιὰ τοὺς ἀγῶνες τοὺς σκληροὺς μέσα στὴ Δημαρχία
προσφέρουμε ἀδίστακτα μιὰ πυροβολαρχία.

Εἰς τὸν λαμπρόν μας πρόεδρο τοῦ ΔημοΣυμβουλίου
Χαρούμενοι θὰ δώσουμ ἕνα θῶκο ὑπουργείου.
Καὶ γιὰ μεζὲ ὀρεχτικὸ ἕνα παχὺ κοτόπουλο
γιατὶ εἰς τοὺς ἀγῶνες του πικάρει τὸ Ζωγόπουλο.
Καὶ εἰς τὸν δεύτερον αὐτὸν δίνουμ' ἕνα ταμποῦρλο.
νὰ σχεδιάσῃ ἀπ' αὐτὸ τῆς ἐκκλησιᾶς τὸ τοῦρλο.

Στὸν Α. Νικολάπουλο χαρίζουμε μιὰ θέσι.
στὴν ἀδειανὴ τώρα Βουλή, ἐξαίρετο πεσκέσι.
Στὸ Γιάννη τὸ κουρέα μας π' ὅλους μᾶς μπαρμπερίζει
μιά...σφυρίχτρα μπρούτζινη στὸ δρόμο νὰ σφυρίζῃ.
Στὸν ἐργολάβο κηδειῶν ἀγαπητό μας Γιάννη
γιὰ πεῖσμα του θὰ εὐχηθῶ κανεὶς νὰ μὴ πεθάνῃ

Στὸ Γιῶργο μας τὸν Πανταζῆ ἂν δὲν τὰ βροῦμε σκοῦρα
χαρίζουμε ἕνα κουτὶ ἔξτρα Ἀβάνας πούρα.
Στὸν Α. Ἀντωνόπουλο δίνουμ', ὤ Ντίο Μίο
μιὰ θέσι διοργανωτοῦ γιὰ τὸ Νοσοκομεῖο.
Γιὰ τὸν κύριο Παπαηλιοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης
θὰ κάνουμ' ἕναν ἔρανο... μὲ τὸν παρὰ μὴν παίζεις.

Ἀφοῦ δὲν εἶναι εὔκολο ὅλους νὰ θυμηθοῦμε
κι' εὐχὲς γιὰ τὸν καθένανε ξεχωριστὰ νὰ ποῦμε,
γιὰ ὅλους μαζὶ θὰ δώσουμε κάτι πολὺ σπουδαῖο
ποὺ σὰν τ' ἀκούσετ' ἀσφαλῶς θὰ χάσετε τὸ Θεό:
Στοὺς Πατρινοὺς χαρίζουμε τὶς δυὸ Βουλὲς τῆς Πάτρας
ἤγουν, τουτέστι, δηλαδὴ τὴν τοῦ Καπογιαννάτου
ὅπου τὰ νέα φθάνουνε διὰ τοῦ ἀσυρμάτου
καὶ κείνη ποὺ «Ὀλύμπια» τὴ λένε οἱ μεγάλοι
καὶ στὸ κουτσομπολιότης ἀσφαλῶς δὲν τὴν περνάει ἄλλη
Σ' αὐτὰ τὰ δυὸ κέντρα μας ὅλο ἐκδόσεις βγαίνουν
γιὰ κεῖνα ποὺ δὲν ἔγιναν κι' οὔτε ποτὲ θὰ γένουν.
Ἐξ ἄλλου θὰ ἱδρύσουμε δυὸ βουλὲς ἀκόμα
γιὰ νὰ τροχᾶν' οἱ Πατρινοὶ τὸ γλαφυρό τους στόμα
Κι' ἀργότερα θὰ ἱδρύσουμε καὶ μία Γερουσία
γιὰ τὸ Σκαρπέτα φίλοι μου κι' ὅλη τὴ συντροφία
γιὰ νὰ μαζεύωντ' ὅλοι κεῖ δίχως χαρτὶ καὶ πέννα
κι' ὅλα μας τὰ προβλήματα νὰ λύνουν ἕνα ἕνα.
Τελειώνοντας εὐχόμεθα σ' ὅλους καὶ στὸν καθένα
τὰ ἄλλα χρόνια ποῦ θαρθοῦν νὰ εἶνε πιὸ εὐτυχισμένα.

ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

ΣΚΙΤΣΑ ΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΜΠΟΝΑΜΑΔΩΝ

Πολυθόρυβη σὰν πάντα κάθε χρόνο κι' ἐφέτος, ὀργιαστικὴ σὲ κίνηση, πραγματικὴ ὑδροκέφαλη μὲ ἀπαιτήσεις κοσμοπολιτικῆς λεωφόρου, ἡ ὁδὸς Μαιζῶνος κατακλυζόταν ἀπὸ ἀδιάκοπα κύματα ἀνθρωποθάλασσας αὐτὲς τὶς ἡμέρες.

Ὁ πυρετὸς τῆς ἀνεμοζάλης γιὰ τὸ ἀηβασιλιάτικο μποναμᾶ, ἔκανε τὸ ἀπέραντο αὐτὸ παζάρι ν' ἀσφυκτιᾷ μέχρις ἀποπνιγμοῦ. Τὰ πλήθη πηγαινοέρχονται ἀδιάκοπα, κοπαδιαστά, ἀπειλοῦντα νὰ συνθλίψουν μέσα στὴν ὁρμή των τὰ ὑπαίθρια παραπήγματα ποὺ δείχνουν ἱκετευτικὰ τὴ γύμνια τους...

Οἱ πραγματευταὶ ὠρύονται, λές, μὲ κάποια πρωτόγονο αἴσθημα, καλοῦν μὲ τὶς ἀγριοφωνάρες τους τὸ κόσμο καὶ ἀναλαμβάνουν νὰ τὸν ἐξυπηρετήσουν μὲ κάποια ἐξεζητημένη ἀβρότητα. Ὕστερα ἀφοῦ μειδιάσουν ἐπιχαρίτως ἢ στείλουν κατ' ἀνέμου τὸν πελάτη ποὺ τοὺς ἀναποδογύρισε τὸ «πράμμα» χωρὶς «νταραβέρι» κανένα, ἀρχίζουν πάλιν τοὺς λαρυγγισμούς:

—Πάρτε μπουναμάδες, ὡραίους, κύριοι καὶ κυρίες. Πάρτε γιατὶ δὲν θὰ τοὺς βρῆτε μεθαύριο.

—Καὶ τί νὰ τοὺς κάνωμε μεθαύριο; ἀκούγεται κάποιος γκρινιάρης, ποὔχει στηλώσει τὰ μάτια του μὲ βουλιμία στὸ καροτσάκι τῶν μποναμάδων.

—Νὰ τί θὰ τοὺς κάνῃς, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ προσωρινὸς ἐπιχειρηματίας τοῦ ποδαριοῦ καὶ κάποιος μπάτσος ποὺ πνίγεται ἀπὸ τὴν ὀχλοβοὴ τοῦ περιβάλλοντος, ἀποδεικνύει πῶς τὸ ἐπάγγελμα συνδυάζεται παντοῦ καὶ πάντοτε μὲ τὸ ὀξύθυμον τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος.

Ἡ μαμὰ ρωτάει τὸν μικρό της βλαστό.

—Θέλεις νὰ σοῦ πάρω ἕνα καραγκιόζη;

—Ὄχι, γιατὶ θὰ ζητάει πολὺ φαΐ. Τ' ἄκουσα ποὺ τὤλεγε ὁ καραγκιοζοπαίχτης.

—Δὲν κατάλαβες καλὰ μικρό μου πείναγε ὁ ἴδιος καὶ τἄρριχνε στὸν ἥρωά του.

Ὁπωσδήποτε ὁ μικρὸς ἀρνεῖται καὶ ἡ μαμὰ πρὸς τιμωρίαν τὸν ἀφίνει... ρέστο.

Μιὰ δεσποινὶς ἀντιλαμβάνεται τὴν θέρμην τῆς ἐπαφῆς κάποιου νεαροῦ ἐρωτιδέως κοντά της.

—Βρὲ δὲ ντρέπεσαι;

—Συνηθισμένα πράγματα, κορίτσι μου, τὰ συγχωρεῖ ὁ χῶρος, ἀπαντᾷ εἰρωνικὰ ὁ ἀθεόφοβος.

* *

Ὁ πολιὸς γέρος τῆς Καισαρείας φάνηκε ἐξαιρετικὰ εὐμενὴς ἐφέτος γιὰ ὅλους τοὺς ὑπαιθρίους μικροπωλητές. Ἡ κίνησις ποὺ παρατηρήθηκε στὴν ἐφετεινὴ ἀγορὰ δώρων, τόσον στὰ ὑπαίθρια παραπήγματα, ὅσο καὶ εἰς τὰ διάφορα καταστήματα δώρων, ξεπέρασε κάθε προηγούμενο χρόνο.

Ἄξιον ἰδιαιτέρας προσοχῆς εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλα σχεδὸν τὰ ἀνωτέρω ἀντικείμενα, μπιμπελὸ καὶ ἄλλα συναφῆ, προέρχονται ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ βιομηχανία, ἡ ὁποία καὶ στὸ ἐπίπεδο αὐτὸ ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἀξιόλογη ἐπίδοση.

Σ' αὐτὸ ἀκριβῶς ὀφείλεται καὶ ἡ πτῶσις τῶν τιμῶν στὰ διάφορα εἴδη μποναμάδων, τοὺς ὁποίους ἐφέτος τοὐλάχιστον δὲν ἔλειψε νὰ προμηθευθῇ καὶ ὁ πενέστερος οἰκογενειάρχης.

Ὁ Ἀη-Βασίλης θὰ χαμογελάσῃ καὶ στὸ σπίτι τοῦ φτωχοῦ.

W.

ΑΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΜΑΣ...

Ο ΚΑΖΑΜΙΑΣ ΜΑΣ

...ΧΩΡΙΣ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΝ

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Αὐτὸ μὴ τὸ ζητεῖτε διότι ξέχασαμ' ὅλοι τ' αὐγὰ καὶ τὰ πασχάλια μας.

Ἡμέραι κρεωφαγίας 3.

Νηστεία Ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέρα 1 ἡ ὁποία ὅμως παρεκτείνεται εἰς ἡμέρας 70 διὰ τὸ παρὸν ἔτος πρὸς συμπλήρωσιν.

ΩΡΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1) Μαρτίου 21. Ὁ ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Κριόν, ἀρχὴ τοῦ ἔαρος καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀρχίζουν νὰ τοῦ μοιάζουν καὶ ἐπειδὴ ἔρχεται μετὰ τὰς ἀπόκρεω γυναῖκες τινὲς αἰσθάνονται τὰς πρώτας τύψεις τοῦ ...συνειδότος!!!

2) Ἰουνίου 21. Ὁ ἥλιος καρκινοβατεῖ διότι εὑρίσκεται εἰς τὸν καρκῖνον καὶ ὁ κόσμος βλαστημᾷ ποὺ δὲν περνάει γρήγορα ἡ ἡμέρα νὰ βραδυάσῃ καὶ ὁ σόσῃ λιγάκι.

3) Σεπτεμβρίου 23. Ἀρχὴ τοῦ φθινοπώρου. Ἰδιαιτέρως ἐποχὴ τῶν μπακάληδων τῶν ὁποίων οἱ ζυγαριὲς δὲν λὲν ποτὲ τὴν ἀλήθεια. Ἀρχίζουν νὰ πέφτουν τὰ φύλλα τῆς συκῆς μὲ τὰ ὁποῖα ἐσκεπάσθη ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα καὶ πάνε νὰ κρυφθοῦνε. 4 Δεκεμβρίου 22. Ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος. Διακάδες καὶ ξαπλωταριὸ τὴν ἡμέρα γιατὶ ἡ νύχταις εἶναι μεγάλες καὶ ἔχει καιρὸ καθένας νὰ δουλέψῃ.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

(Ὁ Ἥλιος εἰς τὸν ὑδροχόον)

Τὴν ἡμέρα ὁ Δήμαρχος καταβρέχει τοὺς δρόμους. Τὴν νύκτα μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν οἱ ἄνθρωποι ἀπολαμβάνουν τὸ Γενναριάτικο φεγγάρι. Στὰ Ψηλαλώνια δὲν βρίσκεις θέσι νὰ καθίσῃς. Οἱ καφφετζῆδες βλαστημοῦν τὴν ὥρα καὶ τὴ στιγμὴ ποὺ ἔρχεται αὐτὸς ὁ μῆνας. Σκουπίζονται καὶ ξεσκονίζονται τὰ χοροδιδασκαλεῖα. Ἡ μαμάδες ἑτοιμάζουν τὰς ποδὲς τους. Μερικοὶ γιατροὶ τροχᾶνε τὰ νυστέρια. Πολλοὶ ἀπὸ τώρα ἀγκαλιάζουν τοὺς κουμπάρους. Ἐν ἑνὶ λόγῳ ἀρχίζουν ἡ κουμπαριές.

Ἑορταί: 3 Ἰανουαρίου. Κυριακὴ Γορδίου μάρτυρος. Ἀνάμνησις τῆς κοπῆς τοῦ γορδίου δεσμοῦ τοῦ λαοῦ μετὰ τῶν κομμάτων.

5 Ἰανουαρίου. Θεοπέμπτου μάρτυρος. Ἑορτάζουν οἱ θεοπαῖχτες.

8 Ἰανουαρίου. Ὁσίου Γ. Χοζεβίτου. Αὐτὸς φέρει καὶ τὸ βαπτιστικόν του διὰ νὰ μὴ χάνεται. Ἑορτάζει μεθ' ὅλου τοῦ τσούρμου ὁ κ. Γ. Χατζαδάτης.

10 Ἰανουαρίου. Κυριακὴ Γρηγορίου Νύσσης. Ἑορτάζουν αἱ «ποιοῦντες τὴν νῆσσαν» τοῦ τέστιν τὴν πάπιον τοῦ κ. Μπίκιγη.

16 Ἰανουαρ. Σάββατον Προσκύνησις ἁλύσεως Ἁγ. Πέτρου. Ὁ καθένας τρέχει νὰ βρῇ τὴ δική του. Εἰς τοὺς δρόμους ἐπανέρχεται τὸ ἀρχαῖον ἔθιμον. Ὁ τελάλης φωνάζει «Ἄλλος γιὰ δέσιμο καὶ σπεύδουν πολλοί».

19 Ἰανουαρ. Τρίτη Ἀρσενίου μάρ. Ὅσαις γεννᾶν τὴν ἡμέρα αὐτὴ κάνουνε σερνικά. Εἶναι ἡ ἡμέρα τῶν ἀρσενικῶν.

24 Ἰανουαρ. Κυριακὴ Φίλωνος μάρτυρος. Ἑρμογένους κτλ. Ἑορτάζει τὸ Πατριωτικὸν ἵδρυμα πρὸς χάριν τοῦ κ. Φίλωνος. Ὅλοι οἱ ἔρημοι τρέχουν στὰ καζάνια. Σήμερα χορηγεῖται ἐξαιρετικὸ σιτηρέσιον μετὰ ὕδατος διότι ὁ ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν ὑδροχόον.

27 Ἰανουαρίου Τετάρτη. Πανσέληνος. Σκεπαστῆτε καλά.

Ὁδηγὸς Γεωργοῦ. Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ τρώγονται ἡ πατάταις καὶ τὰ πρώϊμα λαχανικά.

Ὁδηγὸς νοικοκυρᾶς. Βγάζε τὰ ἄνθη σου στὴν συχτερινὴ δροσιὰ καὶ τὴν ἡμέρα μὴ φοβᾶσαι ψύλλους. Δὲν ὑπάρχουν. Σὲ διαβεβαιοῦμεν ἡμεῖς.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

(Ὁ Ἥλιος εἰς τοὺς ἰχθεῖς)

Μεγαλοβιομήχανος σκέπτεται νὰ κάμῃ ἐργοστάσιον πασσῶν σαρδελλῶν, ἀλλὰ σαρδέλλαις δὲν ὑπάρχουν. Τῆς ἔχει φωτίσει ὁ ἥλιος τώρα καὶ πάνε λίγο περίπατο, ἴσως νὰ πάρουν τὸν ἀέρα τους.

Ἀναγγέλλεται ἡ ἐρασιτεχνικὴ τῶν βεντουζῶν καὶ ὅλοι σπεύδουν καὶ ρίχνουν βεντοῦζες. Στὰ χοροδιδασκαλεῖα χορὸς τετρακόσθερτο. Ἡ μητέρα θέλει καλοπέρασι, λέει ὁ μῦθος. Ὁ Δήμαρχος πτερνίζεται. Μεγάλη ταραχὴ στὴ Δημαρχία. Ἀλλὰ σὲ λίγο ὁ κ. Βλάχος ἐκδίδει τὸ ἰατρικὸ δελτίον. Ὁ Δήμαρχος εἶναι καλά.

Ἑορταί: 7 Φεβρουαρ. Κυριακὴ Παρθενίου Λαμψάκου. Πολλαὶ λάμπουν διὰ τῆς Παρθενίας των. 23 Φεβρουαρ. Πολυκάρπου Ἐπισκόπου. Ἑορτάζει ὁ Σύλλογος τῶν Πολυτέκνων εἰς τοὺς προσερχομένους πρὸς ἐπίσκεψιν προσφέρεται ἀντὶ τοῦ συνήθους γλυκοῦ ἀνὰ ἓν νεογνόν. 27 Φεβρουαρ. Σάββατον. Προκοπίου μάρ. Ἑορτάζουν ὅσοι δὲν ἔκαμαν προκοπή. 28 Φεβρουαρ: Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου. Ἰδιαιτέρα ἑορτὴ τῶν παλαιῶν κωμάτων.

Ὁ «ὁδηγὸς νοικοκυρᾶς». Δὲν ὑπάρχει. Αὐτὸς ὁ μῆνας ἄλλως τε εἶναι καὶ κουτσός. Τοῦ φτάνουν αὐτά.

ΜΑΡΤΙΟΣ

(Ὁ Ἥλιος εἰς τὸν Κριόν)

(Μὴ ξεχνᾶτε νὰ δέθητε μὲ Μάρτη γιὰ νὰ μὴ μαυρίστε καὶ ἰδίως οἱ γέροι).

Ἑορταί: 19 Μαρτίου Πρῶτοι χαιρετισμοί. Τὸ Γηροκομεῖο δέχεται πλήθη εὐαισθήτων καὶ αἰσθηματικῶν θηλυκῶν. Οἱ καλόγηροι κυτάνε μὲ γουρλωμένα τὰ μάτια.

28 Μαρτίου. Κυριακὴ Ἱλαρίωνος τοῦ ὁσ. Ἀντ' αὐτοῦ μᾶς ἐπισκέπτεται ἡ σύζυγός του κυρία Ἱλαρά. Ἀλλοίμονο στὰ παιδιά.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

(Ὁ Ἥλιος εἰς τὸν Ταῦρον)

Μεγάλη θαλασσοταραχή. Ἕνα στρατιωτικὸ ἀεροπλάνο συγκρούεται μὲ τὸν Ἄρην. Σπεύδουν πολλὰ ἄλλα ἀεροπλάνα νὰ σώσουν τὸ ἀστέρι γιατὶ ἀπὸ τὴ σύγκρουσι ἐξεκαρφώθηκε καὶ κινδυνεύει νὰ πέσῃ. Μία πυροσβεστικὴ ἀντλία ἀποστέλλεται ἀμέσως ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

Ἑορταί: 26 Ἀπριλίου Δευτέρα. Ἐπισκόπου Ἀμασείας (ἐξαιρετέα). Ἀναγγέλλεται ἡ συγγραφὴ 5 Πατρινῶν πρωτοτύπων μυθιστορημάτων ὑπὸ 5 Πατρινῶν συγγραφέων.

ΜΑΪΟΣ

(Ὁ Ἥλιος εἰς τοὺς Διδύμους)

Γέννησις νέων τερ....μυθιστορημάτων (πρὸ ὀλίγου νὰ γράψωμεν τεράτων ἐνῷ ἐπρόκειτο γιὰ μυθιστορήματα. Ὁ μπεμπές μου ἡλικίας 3 μηνῶν καὶ 2 ἡμερῶν μὲ κυνηγάει νὰ μοῦ διαβάσῃ τὸ δικό του.

Ἑορταί: 2 Μαΐου Κυριακή. Ἅγιον Πάσχα. Γενικὴ χαρά. Ὅσοι ἔχουν τρώνε ὅσοι δὲν ἔχουν κυτάνε.

6 Μαΐου Πέμπτη. Ἰὼβ πολυάθλου. Ἑορτάζει ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς Λαός.

10 Μαΐου Δευτέρα. Ζηλωτοῦ. Δὲν ἑορτάζει ἀπέθανεν ἐν Πειραιεῖ.

ΙΟΥΝΙΟΣ

(Ὁ Ἥλιος εἰς Καρκῖνον)

Κρύο στουχτερό. Μερικοὶ τρελλοὶ ἀρχίζουν τὰ λουτρά. Ἄλλοι βγάνουν τὰ παλτὰ τους. Κάποιος χάνει τὴς γκέτας του. Ἡ κλίμαξ τοῦ Ἰακὼβ (Ἁγίου Νικολάου) καθαρίζεται. Θαλάσσιον κῆτος ἐμφανίζεται εἰς τὰ χωρικὰ ὕδατα. Μερικοὶ λένε πῶς εἶναι ὁ Τόρχλος.

Ἑορταί: 10 Ἰουνίου Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως. Ἑορτὴ ἀναμνηστικὴ τῆς ἀναλήψεως τῶν κομμάτων, κομματαρχίσκων, μεσαζόντων κλπ. 25 Ἰουνίου Κυριακὴ Κυριακοῦ ὁσίου. Ἑορτάζει ὁ ὁμώνυμος θίασος, κατερχόμενος ἐν Πάτραις διὰ δευτέραν φοράν, ὁ κ. Κυριακὸς δέχεται ἐπισκέψεις, ἀλλὰ ...μὲ εἰσιτήριον.

ΙΟΥΛΙΟΣ

(Ὁ Ἥλιος εἰς τὸν Λέοντα)

Τὰ μπαίν μεῖς δίνουν καὶ πέρνουν. Εἰς τὰ μέσα τοῦ μηνὸς ὁ ἥλιος ζηλεύει καὶ κατεβαίνει νὰ κολυμπήσῃ. Τὸν ἀπαγάγει μία νεαρὰ καὶ πνίγεται μετ' αὐτοῦ. Γι' αὐτὸ δὲν ἔχει ἑορτὰς καὶ πανηγύρια.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

(Ὁ Ἥλιος εἰς τὴν Παρθένον)

Αἱ ἐξοχαὶ εἶναι γεμᾶτα. Ἐφαρμόζεται τὸ νέον σύστημα ἐνδύσεως μὲ φύλλα συκῆς.

Ἑορταί: Ἀνακαλύπτεται νέα γαζέζα «σταφιλίνη» Διαδηλώσεις εἰς τὰς ὁδοὺς σταφιδοπαραγωγῶν τὸ ζήτημα ἐλύθη! 5 αὐτοκτονοῦν. 25 κάμνουν χαρακίρι καὶ ὁ Φοὺ-Τσὲ-θὸ ἔρχεται νὰ παραλάβῃ τὰ πτώματα.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ἑορταί: 19 Σεπτεμβρίου Κυριακή. Τροφίμου μαρ. Τὰ τρόφιμα πολλαπλασιάζονται.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ἑορταί: 12 Τρίτη. Πρόβου καὶ Ταράχου. Ἑορτάζουν οἱ συνονόματοί τους.

14 Πέμπτη. Γερβασίου μάρτυρος. Ἑορτάζει ἡ ὁρία Ἁγίου Δημητρίου.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

(Ὁ ἥλιος εἰς τὸν τοξότην)

Ἑορταί: 31 Νοεμβρίου Παρασκευή. Μελάνης τῆς ὁσίας. Ἑορτάζουν τὰ μελανοδοχεῖα. Ἑορτάζουν τὰ καλαμάρια τῶν Πατρινῶν ποιητῶν καὶ μυθιστοριογράφων Πατρινῶν γεγονότων.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

(Ὁ Ἥλιος εἰς τὸν Αἰγόκερω)

Ἑορταί: 29 Δεκεμβρίου. Τετάρτη. Τῶν ἀνευρεθέντων 14.000 νηπίων. Ἑορταὶ εἰς τὴν Δημαρχίαν διότι ἡ ἀναγγέλλεται ἡ δήλωσις 15.000 νέων νηπίων. Τὸν μῆνα τοῦτον τρώγονται τὰ σκουπίδια. Καὶ τοῦ χρόνου.

Η ΚΑΜΠΑΝΑ